

گزارشی از خانه‌فرزندان گلستان رضا (ع)
که مأمنی برای بچه‌های بی سرپرست و بدسرپرست است

بی من، تو در کجای جهانی که نیستی؟

چشم‌های هر کدامشان منحصر به فرد است. یونس چشم‌های بسیار مهربان‌گیزی دارد. محمدرضا چشمانش محبوب است و متین، و امیر حسین فقط با همان چشم‌های مملو از شیطنتش می‌تواند کلی آتش بسوزاند. با وجود تمام این تفاوت‌ها چیزی نه‌تنه نگاه تمام فرزندان خانه‌گلستان رضا (ع) وجود دارد که باهم نمی‌زند؛ چیزی شبیه به یک حسرت، یک بغض، یک آرزو، یک غم قدیمی یا حتی یک ابهام به این چشم‌ها که زل بزن، همه‌شان بازبان بی‌زبانی یک چیز را فریاد می‌زنند: «من، بی تو در غریب‌ترین شهر عالمم بی من تو در کجای جهانی که نیستی؟»

می‌شود چهارپنج نفر از آن‌ها را داخل خانه پیدا کرد. در اتاق اصلی، سه نفرشان دارند با یکی از مربی‌ها خوانش قرآن تمرین می‌کنند؛ همان اتاقی که عکس‌های دسته‌جمعی بچه‌ها از اردوها و جشن تولدها از دیوارش آویزان است. یونس جدا از بقیه دارد تکالیف مدرسه‌اش را می‌نویسد و یکی از بچه‌ها که از همه کوچک‌تر است، مدام از یک طرف به طرف دیگر می‌دود و مشخص است که آرام و قرارش از بقیه کمتر است. چند قدم آن طرف‌تر، اتاق دیگری است که پیش‌تر سالن غذاخوری بچه‌ها بوده است اما فعلانی می‌از آن رابه کتابخانه اختصاص داده‌اند و نیم دیگرش رابه کارگاه بازی بچه‌ها.

خوابگاهی یا اردوگاهی باشد. ترجیح بر این بود که بتوان این مکان را مثل یک خانه برای بچه‌ها مدیریت کرد تا بتوانند در این محیط، احساس آرامش و آسودگی بیشتری داشته باشند. «کل مجموعه «خیریه امام رئوف (ع)» از سال ۸۸ و با هدف تحت پوشش قرار دادن افراد نیازمند، یتام و معلولان تأسیس شده و تاکنون خدمات زیادی را به افراد تحت پوشش داده است. «خانه‌فرزندان گلستان رضا (ع)» در واقع زیرمجموعه‌ای از این مؤسسه خیریه است و از بچه‌های بی سرپرست و بدسرپرست حمایت می‌کند.

یک ساحل آرامش

ساعت ۹ صبح است و بیشتر بچه‌ها شیف‌ صبح هستند و در مدرسه، با این حال

خانه، نه اردوگاه

خانه‌فرزندان گلستان رضا (ع) از سال ۹۳ کار خودش را با پذیرش ۱۳ فرزند و تحت نظارت سازمان بهزیستی خراسان رضوی شروع کرده است و طبق مجوز فقط تا سقف ۲۰ نفر تحت پوشش این مرکز قرار می‌گیرند. این مرکز قبل‌تر از بچه‌هایی در محدوده سنی ۶ تا ۱۴ سال سرپرستی می‌کرد اما در حال حاضر فقط آن‌هایی را که ۷ تا ۱۲ سال دارند، پذیرش می‌کند. علت تمام این تغییر و تحولاتی که در روند مدیریت و نگهداری بچه‌ها ایجاد شده است، این است که مؤسسه بتواند خدمات شایسته‌تری را به بچه‌ها بدهد. حسین عفت‌پناه، مدیر داخلی مؤسسه و یکی از مربی‌ها، در مورد این قضیه می‌گوید: «مطلقاً نمی‌خواستیم فضای اینجا یک فضای

